

Til § 3.

I denne Paragraf fastsættes de nærmere Regler for Tilbagebetalingspligten. Forslaget gaar ud paa, at hele den ved den tyske Omsætning opnaaede Nettofortjeneste skal tilbagebetales, saafremt Virksomhedens samlede Omsætning i blot eet Regnskabsaar for mere end Halvdelen Vedkommende hidrører fra tyske Leverancer eller Arbejder. Har den tyske Omsætning været mindre end tre Tiendedele, skal det Beløb tilbagebetales, hvormed Nettofortjenesten paa den tyske Del af Omsætningen har oversteg 2 pCt. af Kostprisen, og har den tyske Omsætning ligget mellem Halvdelen og tre Tiendedele af den samlede Omsætning, hæves Fortjenestegrænsen forholdsmæssigt fra 0 pCt. til 2 pCt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, af hvilke Beløb de angivne Fortjenesteprocenter beregnes, bemærkes følgende:

For de tyske Entreprenør- og Industriarbejders Vedkommende har der efter 1941 været fastsat særlige Detailregler for Beregningen af Kostprisen og dermed for Udrægnen af Nettofortjenesten. Paa Grundlag af disse Regler er et stort Antal Arbejder, navnlig Industrileverancer, blevet endelig behandlet af de danske Myndigheder inden Revisionslovens Ikrafttræden, saaledes at der i Henhold til Lovens § 2 sædvanlig ikke skal foretages yderligere Revision heraf. Endvidere foreligger et stort Antal Omkostningsberegninger og andet Regnskabsmateriale paa Grundlag af disse Regler, der nu er indarbejdet hos Revisorerne Landet over og ved de fleste af de paagældende Industrivirksomheder.

Det vil være forbundet med et særdeles stort Arbejde at foretage en Omberegning af de resterende, ikke endeligt behandlede Arbejder paa Grundlag af nye Regler for Kostprisberegningen, saaledes at Ønskeligheden af at gennemføre Revisionen af de tyske Betalinger indenfor et rimeligt Tidsrum gør det paakrævet, at Revisionen af Entreprenør- og Industriarbejderne fortsættes i Overensstemmelse med de hidtil fulgte Kostprisbestemmelser.

For Entreprenørarbejdernes Vedkommende vilde der næppe blive Tale om nævneværdige Ændringer af Kostprisbestemmelserne.

Om Beregningen vedrørende Industrileverancerne kan anføres, at der i Kostprisen indgaar højere Afskrivningsbeløb, end Skattevæsenet tillader, og undertiden et Beløb til Forrentning af Driftnlæggene, dog højst 2 pCt. af Salgsprisen. Dette op-

vejes dog i nogen Grad af, at de særlige Regler ikke tillader eller kun delvist tillader Medregning af forskellige Udgifter til Salgs- og Serviceorganisation, Filial- eller Salgskontorer, Salgsrepræsentanter, Salgsprovisioner, Kasserabat, Kundeservice i Forbindelse med Enkeltalg, Reklamer samt Repræsentationsudgifter. Ekstraordinære, ikke tilbagevendende Udgifter een Gang for alle, som har kunnet afholdes af Driften i det paagældende Regnskabsaar samt Udgifter til Indkomstskatter tillades heller ikke medregnet.

Ved Opgørelsen af et Firmas Nettofortjeneste forudsættes endvidere den ialt konstaterede Fortjeneste reduceret med de eventuelt pr. 5. Maj 1945 konstaterede Tab paa andre Leverancer for tysk Regning og med de for Tiden uerholdelige Tilgodehavender, der maatte være opstaaet. Disse Fordringer maa, hvis Modregning finder Sted, tiltransporteres Staten.

Der vil imidlertid kunne forekomme Tilfælde, hvor den paagældende Virksomhed har paataget sig Leverancerne eller Arbejderne efter Ordre fra eller Anvisning af danske Myndigheder, og i saa Fald skønnes det rimeligt, at de paagældende Virksomheder behandles noget gunstigere, hvorfor man foreslaar, at kun den Del af den paa den tyske Omsætning opnaaede Nettofortjeneste, der overstiger 4 pCt. af Kostprisen, skal tilbagebetales.

Der er endelig i Paragraffens 3die Stykke givet Revisionsudvalget Bemyndigelse til at nedsætte en efter de foranstaaende Bestemmelser tilladt Nettofortjeneste i Tilfælde, hvor Fortjenesten ved det samlede Arbejde for tysk Regning overstiger Branchens sædvanlige Fortjeneste paa Arbejder af denne Art.

Til § 4.

I denne Paragraf behandles de Virksomheder, som efter den 9. April 1940 har foretaget Leveringer af almindelige Handelsvarer til den tyske Værnemagt her i Landet eller denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige eller til herværende tyske Firmaer eller til Firmaer, som har udført Arbejde for den tyske Værnemagt m. v., og som er oprettet efter den 9. April 1940 eller efter dette Tidspunkt er blevet omdannet. Bestemmelserne tager ikke alene Sigte paa direkte Leverandører, men ogsaa paa Underleverandører og lign. indirekte Leverandører, hvor Leverandøren maa forudsættes at have været klar over Leverancens Formaal. Endvidere omfatter Paragraffen saadanne Virksom-